

Til nr. 5, 10 og 28

Efter de nugældende regler i boligstøtteleven reguleres husstandsindkomsten med et fradrag for hvert barn i husstanden. Beløbet, der i loven er fastsat til 7.000 kr., udgør i 1986 9.400 kr. for bølignsikring og 9.700 kr. for boligydelse.

For at tilgodese familier med mere end to børn foreslås at forhøje fradraget pr. barn i husstanden, hvis der i husstanden er 3 eller flere børn, til 7.900 kr., hvilket i 1986 svarer til 10.600 kr. for bølignsikring og 10.900 kr. for boligydelse.

For at undgå, at denne ordning medfører forøgede udgifter for det offentlige til boligstøtte, foreslås det samtidig, at procentsatsen ved beregning af grænsebeløbet på 2. trin hæves fra de nugældende 25 pct. til 26 pct.

Til nr. 6, 44 og 46

Forslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap, hvor der åbnes mulighed for, at en ældrebolig kan bestå dels af en selvstændig lejlighed, dels af et til samtlige boliger knyttet fællesboligareal.

Det foreslås derfor, at der også kan ydes boligstøtte til den del af en lejligheds areal, der udgøres af fællesboligareal. Samtidig foreslås, at denne mulighed for at yde boligstøtte til fællesboligarealer kommer til at omfatte alle selvstændige beboelseslejligheder.

Endvidere foreslås, at der gives boligministeren adgang til at fastsætte regler for, hvilke former for fællesarealer, der kan medregnes ved opgørelsen af boligens areal.

Da der har været rejst tvivl om, hvorledes begrebet »bruttoetageareal« skal forstås i boligstøtteleven, foreslås det, at boligministeren bemyndiges til at fastsætte regler om beregning af boligers bruttoetageareal i henhold til boligstøtteleven.

Til nr. 7

Efter § 11, stk. 3, i lov om individuel boligstøtte forhøjes lejen ved beregningen af boligstøtte med 10 pct., såfremt lejeren har pligt til at istandsætte det lejede med tapet, hvidtning og maling. Påhviler denne pligt kun delvis lejeren, forhøjes kun med 5 pct.

Ved lov nr. 705 af 22. december 1982 om ændring af lov om boligbyggeri blev der med virkning fra den 1. januar 1984 indført nye regler for vedligeholdelse og istandsættelse af almenyttige boliger. Modellerne benævntes A og B, hvoraf A-modellen efter sit indhold går ud på, at de en-

kelte afdelinger gradvist overtager lejerens istandsættelsesforpligtelse ved fraflytning. Model B bygger derimod på et system med vedligeholdelseskonto til finansiering af løbende indvendig vedligeholdelse af hver lejlighed.

I bemærkningerne til lovforslaget blev der redegjort for, hvorledes valget af model A ville påvirke den fremtidige beregning af individuel boligstøtte. Valg af model A vil således indebære opbygning af en såkaldt »fracflytningsfond«, hvortil der vil kunne ydes individuel boligstøtte. Lejen vil i konsekvens heraf ved beregning af boligstøtte kun kunne forhøjes med 5 pct.

Ved valg af model B var forhøjelse af lejen i medfør af § 11, stk. 3, ikke aktuel, da dette alene sker, såfremt lejeren har pligten til at vedligeholde lejligheden med maling, hvidtning og tapet. Beregningen af individuel boligstøtte er på denne baggrund med virkning fra 1. januar 1984 sket i overensstemmelse hermed. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt at præcisere i loven, med hvilken procentsats lejen skal forhøjes ved beregningen af individuel boligstøtte. Den allerede gældende sats på 5 pct. foreslås opretholdt.

Til nr. 8 og 29

Efter lejelovens regler kan en udlejer, der leverer varme og varmt vand, kræve sine udgifter til lejernes forbrug dækket. Selve brændselsudgiften kan udlejeren få dækket via varmeregnskabet, mens den del af opvarmningsudgiften, der ikke vedrører brændsel, kan opkræves som en del af lejen.

Såfremt leverancen sker fra et kollektivt varmesforsyningsanlæg, der ikke særskilt opgør brændselsudgiften, skal udlejeren dog medtage samtlige udgifter i varmeregnskabet.

Efter boligstøtteleovens § 11, stk. 4, forhøjes den leje, hvoraf boligstøtte beregnes, med 5 pct., såfremt lejligheden udelukkende opvarmes med el eller gas, eller lejligheden opvarmes fra et fjernvarmewærk, og lejeren udover lejen betaler den fulde udgift hertil.

§ 11, stk. 4, vedrører således kun den gruppe lejere, der ikke via lejen betaler en del af varmeudgiften, og indebærer i nyere og dyrere boligbyggeri, der typisk har en rimelig isoleringsstandard, at lejerne får et nominelt større tillæg til lejen ved beregning af boligstøtte end de lejere, der har en lavere boligudgift, men en relativt højere udgift til opvarmning på grund af dårlig isoleringsstandard.

For ikke at behandle disse grupper af lejere forskelligt foreslås, at der gives et fast tillæg på 9